

Nr 33.

Av herr **Jönsson** i Fridhill, om anslag till Sveriges riksförbund av frivilliga brandkårer.

Sveriges riksförbund av frivilliga brandkårer har obestriddigen utfört ett så omfattande och gagnande arbete genom organiserandet av ett ordnat och förbättrat brandväsende inom landet, att detsamma är väl värt den erkänsla, som riksdagen lämnat under form av ett årligt anslag av 2.500 kronor sedan flere år tillbaka.

Riksförbundet har i skrivelse till Kungl. Maj:t anhållit om förnyat anslag för sin verksamhet, men »i enlighet med de principer, som chefen för finansdepartementet ansett böra tillämpas rörande anslag till statsbidrag till icke statlig verksamhet och andra jämförliga ändamål» har Kungl. Maj:t icke funnit anledning att under sjätte huvudtiteln föreslå riksdagen bevilja ifrågavarande förening anslag för första halvåret 1923, vilket icke hindrar, att Kungl. Maj:t exempelvis av riksdagen under annan huvudtitel begär 37.500 kronor till föreningar som anordna orkestermusik. Det förefaller som om samma skäl här kunnat göras gällande och utan att förringa värdet av sistnämnda ändamål är jag bestämt övertygad om att det skattebetalande folket hellre hade sett proportionen omvänd, eller åtminstone någon lämpligare fördelning emellan dessa ändamål.

Då jag har mig bekant att riksförbundet för sin fortsatta verksamhet är i synnerligt behov av anslag tillåter jag mig vördsamt hemställa

att riksdagen på extra stat under sjätte huvudtiteln måtte bevilja Sveriges riksförbund av frivilliga brandkårer ett anslag för första halvåret 1923 av kr. 2.500:—.

Stockholm den 19 jan. 1922.

Sven Jönsson.

